

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง

ฉบับที่ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

.....
จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย ฉบับนี้ขอแนะนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมได้ที่เว็บไซต์ของส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง

อุทธรณ์พิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกอาจถูกลงโทษทางวินัยอีกได้

เรื่องดำที่ ๖๑๑๐๗๑ เรื่องแดงที่ ๐๑๐๓๑๖๑

ผลคำวินิจฉัย ยกอุทธรณ์ การดำเนินการทางวินัย ต้นสังกัดดำเนินการเอง

การให้ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ในพฤติการณ์ที่ได้ปลอมและใช้เอกสารปลอมไปแล้ว และต่อมาผู้อุทธรณ์ถูกศาลพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในพฤติการณ์ความผิดเดียวกันนั้น ผู้บังคับบัญชายังคงมีอำนาจในการลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดได้ ไม่ถือว่าเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำ เพราะความผิดทางวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นความผิดคนละฐานกับความผิดที่ผู้อุทธรณ์ถูกดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและถูกลงโทษไปก่อนแล้ว

ข้อเท็จจริง

ขณะผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งนักทัศนวิทยาชำนาญการ เรือนจำอำเภอแห่งหนึ่ง ผู้อุทธรณ์ได้แก้ไขตัวเลขและตัวอักษรที่ปรากฏในเอกสารรับรองเงินเดือนและสลิปเงินเดือนของผู้อุทธรณ์ ทั้งปลอมลายมือชื่อผู้ที่มีอำนาจลงนามในเอกสารทั้งสอง เพื่อนำเอกสารดังกล่าวไปใช้เป็นหลักประกันในการประกันตัวชั่วคราว ผู้ต้องหาคดีพยายามฆ่าผู้อื่น ซึ่งต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร ได้มีคำสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยในกรณีดังกล่าวและมีคำสั่งลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตัดเงินเดือนผู้อุทธรณ์ร้อยละ ๔ เป็นเวลา ๒ เดือน โดยผู้อุทธรณ์มิได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวแต่อย่างใด

ต่อมาศาลจังหวัด ได้มีคำพิพากษาจำคุกผู้อุทธรณ์ ๑ ปี โดยไม่รอการลงโทษ ในความผิดฐานปลอมเอกสารและใช้เอกสารปลอม ตามมาตรา ๒๖๔ มาตรา ๒๖๕ และมาตรา ๒๖๘ วรรคแรกแห่งประมวลกฎหมายอาญา ในพฤติการณ์การปลอมเอกสารทั้งสองฉบับข้างต้น โดยศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น จนในที่สุด ผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกตามมาตรา ๘๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการต่อ ก.พ.ค. โดยอ้างว่าการลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากเป็นการลงโทษซ้ำกับกรณีที่ผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและถูกลงโทษไปแล้ว

คำวินิจฉัย

ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้อุทธรณ์กระทำความผิดอาญาฐานปลอมเอกสารและใช้เอกสารปลอมจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก นั้น เป็นกรณีที่ต้องด้วยองค์ประกอบกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่าผู้อุทธรณ์เคยถูกลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงในกรณีความผิดที่ได้ปลอมและใช้เอกสารปลอมดังกล่าวมาก่อนแล้วก็ตาม แต่ผู้บังคับบัญชาก็สามารถลงโทษวินัยโดยไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดได้อีก และไม่ถือเป็นการลงโทษทางวินัยซ้ำแต่อย่างใด เพราะความผิดทางวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการนั้นเป็นความผิดคนละฐานกับความผิดที่ผู้อุทธรณ์ถูกดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและถูกลงโทษไปก่อนแล้ว อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์